

[Forsvarsministeren.]

faa Justitsministerens Tilslutning til, at en dansk Dommer medfølger Brigaden, saaledes at Hovedprincipperne i den hjemlige Ordning ogsaa bliver gældende i Tyskland. Hvis en dansk Dommer ikke fulgte med Brigaden, havde nemlig den eneste Udvej været at indføre militære Forhørs- og Domsretter, det vil sige de saakaldte Krigsretter, idet det naturligvis er en praktisk Umulighed at lade Straffesagerne fra Brigaden behandle ved Domstole her i Landet. Enkelte midlertidige Særregler vil det dog af praktiske Grunde være nødvendigt at indføre for det Tidsrum, Brigaden opholder sig i Tyskland. De vigtigste Særregler i den Henseende er en Udvidelse af Kredsen af de Personer, der er undergivet militær Retsplejelov og Straffelov, og endvidere en Regel om, at Nævningebehandling udgaar. Med Hensyn til det første Spørgsmaal vil jeg kort understrege, at der jo med Brigaden følger et Antal Civilpersoner, Tjenestemænd fra Rigspolitiet, fra Post- og Telegrafvæsenet og Radioen, Læger, Sygeplejersker, Personale til Soldaterhjem og Kantiner, Lærerkrefter og Kunstnere. Det gælder for disse Kategorier, at de naturligvis maa være undergivet Lejrdisciplinen og de Regler, der i øvrigt fastsættes for Samkvem med den tyske Befolkning og for Vareomsætning, hvorved man tillige maa erindre, at mange af disse kan faa en militær Grad. Selv om en Hjemsendelse i visse Tilfælde vilde være den naturlige Reaktion over for saadanne Mennesker, hvis de overtræder de givne Bestemmelser, maa dog visse Sager efter deres Karakter kunne belægges med Straf, og der maa derfor kunne rejses Tale mod dem paa Stedet. At etablere en særlig borgerlig Anklagemyndighed vilde for dette forholdsvist ringe Antal Mennesker være en Urimelighed, og det maa derfor anses for den naturlige Løsning, at eventuelle Lovovertrædere behandles efter de samme Regler, som gælder for egentlige Militærpersoner, saaledes at Efterforskningen udføres under Auditorernes Ledelse; disse har jo til Assistance ikke alene et Korps af Ordenspoliti, men ogsaa et mindre Hold Kriminalbetjente. Der maa af de militære

Myndigheder kunne paalægges dem Dom og Straf, og Straffesager mod dem kan om fornødent forelægges for Domstolene.

Den anden Særregel, jeg omtalte, nemlig den Regel, at Nævningebehandlingen i disse Spørgsmaal udgaar, er omhandlet i § 7. Dette, at man lader Nævningebehandling være udelukket, vil altsaa sige, at f. Eks. Sager som Mord og Voldtægt og andet behandles ved almindelig Underret normalt med Domsmand med Adgang til Anke ved Østre Landsret med Domsmand. Det vil formentlig være upraktisk og tillige meget bekosteligt at instituere Nævningebehandling, saa den Tanke maa paa Forhaand udelukkes. Nævningebehandling kunde tænkes saaledes, at sigtede og eventuelt talrige Vidner, herunder maaske ogsaa mange Tyskere, skulde sendes til Danmark til Domsforhandling, eller saaledes at Nævningedomstolen omvendt blev befordret til Tyskland og satte Retten dér; men begge Dele er lige upraktiske og vilde bl. a. kræve et meget stort Apparat m. H. t. Indkvartering, eventuelt over adskillige Dage.

Man har da ogsaa i Justitsministeriet erklæret sig indforstaaet med den foreslaaede Ordning og vil sørge for, at der til Tyskland sendes en fast ansat, erfaren Dommer, der har ledet en Kriminalafdeling, idet denne Dommer jo faar en noget større Jurisdiktionsmyndighed end Underretsdommere i Almindelighed, og man har saa yderligere den Sikkerhedsventil, at Dommen saavel af den tiltalte som af Anklagemyndigheden kan paaankes til Østre Landsret med Domsmand.

Dette er de væsentligste Regler i dette Forslag, og jeg anbefaler ogsaa det til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden:

Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse og Supplering af min Landbrug m. m. — Statshusmandsloven